

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

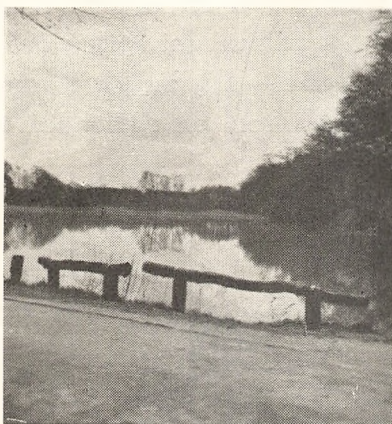
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GUNNAR JØRGENSENS
SKOLE

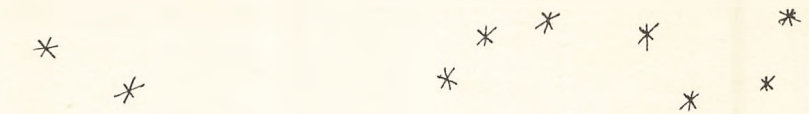
1956—57

Det enogtyvende år —

En sommerferie-hilsen
til elever, lærere og forældre

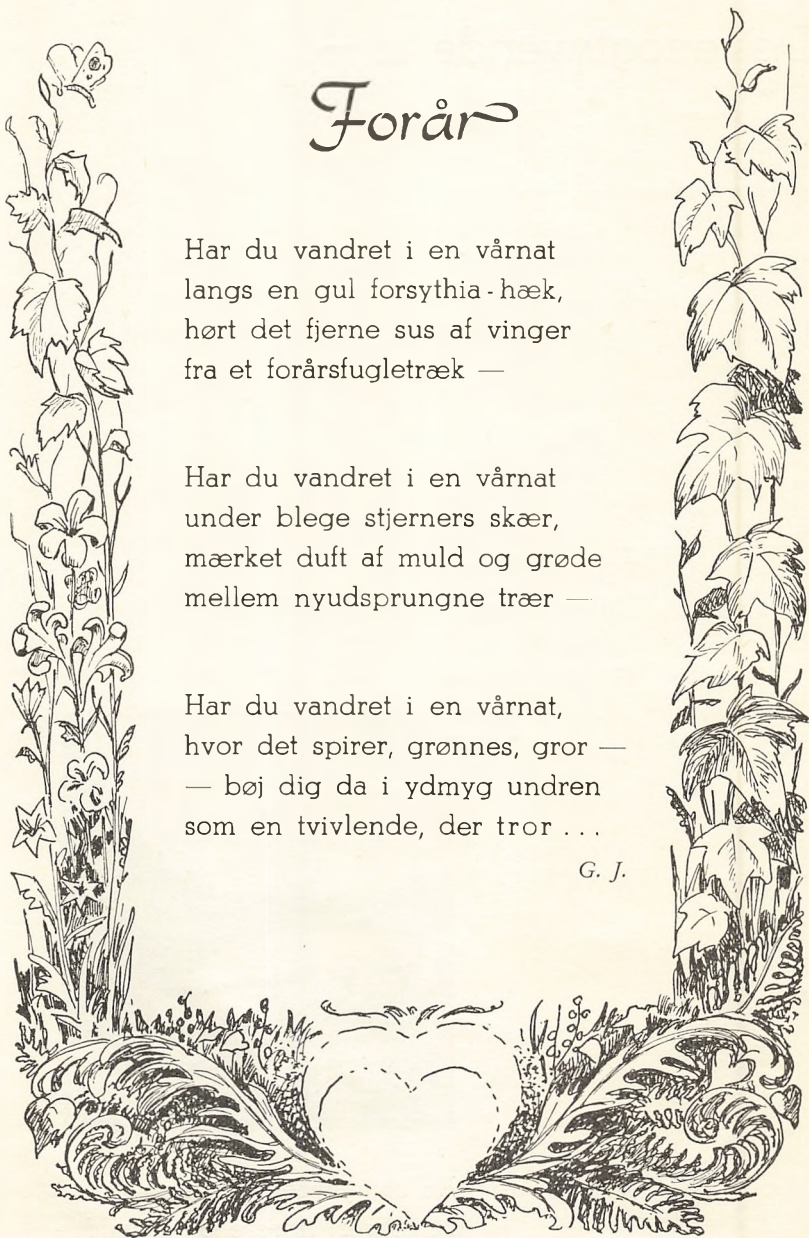
Forår

Har du vandret i en vårat
langs en gul forsythia-hæk,
hørt det fjerne sus af vinger
fra et forårsfugletræk —

Har du vandret i en vårat
under blege stjerners skær,
mærket duft af muld og grøde
mellem nyudsprungne træer —

Har du vandret i en vårat,
hvor det spirer, grønnes, gror —
— bøj dig da i ydmyg undren
som en tvivlende, der tror . . .

G. J.

»Skoleliv er menneskeliv . . .«

H. C. FREDERIKSEN

Når et barn meldes ind i en skole, begynder et nyt afsnit af dets liv. Hjemmet følger det på dets videre færd med sin skærmende omhu, men far og mor er ikke længe om at opdage, at alt det uvante, barnet oplever under de nye forhold uundgåeligt præger dets tanker og adfærd. Dets verden er blevet større.

I de første år går det hele som regel smertefrit og let. ABC'en og regnebogen har skær af eventyr over sig, og legen i frikvartererne bliver en munter fortsættelse af legene i sandkassen. Hver eneste dag er en række festlige oplevelser, som med barnlig begejstring refereres derhjemme. Der er ingen grænser for, hvor »dejligt« det er at gå i skole. . .

Men efterhånden som årene går, skærpes kravene. Efter at have bladet i forberedelsesklassernes brogede billedbog rykker man op i mellemskolen og bliver hurtigt klar over, at det daglige skoleliv ikke er »lutter lagkage«. De bedst begavede klarer vel endnu det meste i en håndvending, men for den, der kun fik beskedne evner i vuggегave, er der nok at tage vare på, hvis han eller hun skal følge trop med tempoet. Og med de stigende krav vokser de daglige lektier — disse ulyksalige lektier, der tit kan forvandle eftermiddags- og aftentimerne til kedsommeligt terperi og bringe selv det hyggeligste hjemliv i fare. »Har du læst til i morgen?« »Kan du nu dine ting?« »Og skulle du ikke hellere lade være med at gå i biografen i aften?« Hvorpå der surmules lidt i krogene eller knaldes arrigt med en dør. . . Jo, vist kan det undertiden knibe en kende med at holde humøret gående og begejstringen vågen, efterhånden som børnene og de unge vokser til!

Men netop i disse brydningsår er det af uvurderlig betydning, at både skolen og hjemmet bibringer drengen og pigen et *overskud af livsglæde*. Skolen må ikke ustandselig pukke på eksamen, så denne til sidst bliver et skræmmebillede, der hviler som en tyngel over hverdagens arbejde. Og far og mor må ikke ustandselig råbe vagt i gevær og true med al landsens ulykker,

hvis ikke den kommende karakterbog viser fremgang. Der er jo dog andet og mere i tilværelsen — og altså også i barnets og den unges liv — end lektiebøgenes »derfra og dertil«. Andet og mere, som har krav på at ske fyldest.

Lad kun skolen stille krav — og hjemmet efter evne række en hjælpende hånd — når blot det ikke bliver på bekostning af barnesindets tryghed og glæde. Lad lærerne gøre timerne så festlige som overhovedet muligt og derigennem vække sund og ægte arbejdsiver. Lad dem opildne de bogbegavede og aldrig blive trætte af at hjælpe dem, der har svært ved at følge med. Men lad dem *samtidig* give eleverne mulighed for at folde sig ud i et glad og muntret skoleliv, hvis oplevelser giver minder for livet.

Op på dette punkt må hjem og skole være helt på bølgelængde. Far og mor må aldrig glemme, at barnet ikke lever af brød — og skoleviden! — alene. De må med vågen sans lytte sig ind til de hundreder af små og store problemer, der tumler i de unge sind, og langt hellere opmuntre end bebrejde, når et og andet synes at gå i hårdknude.

Da er der mulighed for, at skoleårene ikke bliver en endeløs ørkenvandring, men et værdifuldt og udviklende livsafsnit.

Gunnar Jørgensen.

Pædagogiske strøtanke

Rygt hånden om en blomst, du vil bevare — og den visner!

*

Et enkelt tillidsfuldt smil i barnets øje bør opbejle mindst tusind tg'er i Karakterbogen.

*

Hvis alt gik, som havegartneren prælede, døde grøstebæntens slønne flora . . .

*

Byd menneskenes børn en plettet mønt af guld — de foretrækker ofte en blank af kobber.

*

Læg dagens slidte mønt i Guds hånd - og han vil i nattens tabse timer nypræge den med morgendagens gangbare stempel.

Aldrig færdig, altid på vej —

Tale ved årsafslutningen 1956

Så endte *eksamen!* Nogle synes, eksamenstiden er en spændende tid, andre synes, det er en dejlig tid — *jeg* (det skal ikke være en hemmelighed) synes, det er en »grufuld« tid! Men det kommer vel af, at jeg — selv om jeg ikke er så lykkelig (eller ulykkelig) at eje fjernsyn — i de måneder, den har stået på, hver aften, når jeg sad i min stille stue derhjemme, i tankerne har kikket ind i de mange hjem, hvor eksamens- uhyret huserede og nerverne stod på højkant. »Hvordan vil Sofus mon klare sig ved det grønne bord i dag?« »Og vil Sofie nu kunne redde sig det ug÷, hun så sandt fortjener i engelsk, som hun har læst på både dag og nat?« »Og mon de nu vil være søde og rare ved lille Jette — bødlerne deroppe — og give hende det g+, hun sådan trænger til?« »Og mon de virkelig kan nænne at spise Jochum af med et tg÷ netop i dag, hvor bedstefar har fødselsdag og vi venter gæster til middag?« — Aldrig har det svirret i hjemmets stuer med tal og trediedele som i disse skæbnesvangre måneder — og sjældent har mor vandret mere hvileløst rundt i haven, end når hun gik og ventede spændt på en telefonopringning hende fra skolen om dagens sidste »tipsresultat«! Eksamen, eksamen, eksamen... — Og *imens* blomstrede syrener og guldregn, æbletræer og kastanjer *uanfægtet!* Foråret og de lyse nætter brød sig fejl om alt det tovlige karakterkineseri og gjorde som så ofte før Danmark til et eventyrland med solskin og fuglesang! — — *Var* det i grunden så sært, hvis man en sådan stille aftenstund derhjemme, når man dagen igennem havde været omgivet af nervøse og hektisk arbejdende kandidater, tændte sig en pibe og drømte en *fremtidsdrøm* om en skoleungdom, der året igennem sankede viden og kundskab — i timerne og under hjemmearbejdet — viden og kundskab, der sank til bunds i sindet og gav valuta ude i livet, men som de ikke skulle være tvunget til at gylpe op igen på en af det høje ministerium fastsat dato! En ungdom, som året igennem sugede til sig af lærdom og livsvisdom med al sund ungdoms trang til at gøre ny landvinding, men som så til gengæld havde råd til at slappe af efter vinterens slid og gav sig stunder til at ånde ud i forårets og de lyse sommernætters eventyrland! — En *fremtidsdrøm?* Måske! Men med jysk stædighed (nogle vil kalde det blåøjet idealisme!) vil jeg have lov til, så længe dansk skoleungdoms vé og vel ligger mig på sinde, at drømme om en flok børn og unge, der ikke bare slider i det for at nå et skaldet point-tal på et lakprydet eksamensbevis, men som året igennem er fyldt med — *arbejdsglæde!* En ungdom, som ikke skeler til, om kammeraterne har fået mere eller mindre i karakterer, men føler, at de daglige fag giver dem rigdomme med ud i livet og udvider deres horisont. — Da vil den danske skole opdrage en flok værdifulde mennesker — og hjemmene kunne fryde sig over, at poderne gror en harmo-

nisk vækst — uden halsbrækkende krumspring og hektisk nervøsitet. . .

Men nu vil nogle måske sige: de ser ellers ikke synderlig udmarvede og nervedbrudte ud — alle de solbrændte unge mennesker, der i dag sidder til højboards ved eksamensafslutningen! De kan da endnu både smile og synge — og vil sikkert i morgen have humøret og modet i behold — og i overmorgen være med til at brænde Sct.-Hans-blus langs kysten! — Og så vil jeg svare: Ja — *gudskelov!* Så megen sund ungdom er der da i dem, at de *trods* alskens slid og nervepres har givet sig tid til (om end undertiden med en lidt halvdårlig samvittighed!!) at stjæle sig en fritime hist og her, hvor de gav sig stunder til at nyde solen og sommeren! En tur i Tivoli i ny og næ, en sludrepause mellem slagene eller en aftenudflugt til Dyrehaven. — *Trods* al energisk kæmpen sig op ad bøgenes tårnhøje bjerg fik de tid til at opdage, som der står i vor sommerferiesang, at deres

» . . . sommer blev til under fuglenes sang,
i lyse, livsalige nætter,
mens kukkeren kaldte — og dådyret sprang
i dug over drømmende sletter — — «

Ja, enkelte vil måske endda — nu da det hele er overstået — være som visse folk, der forbander soldatertiden, mens den står på, men bagefter synes, at det i grunden var ganske hyggeligt!

Men *alle* vil de — forhåbentlig! — når de om lidt får overrakt de fornemme beviser, inderst inde tænke: *Skolen gav os årene igennem andet og mere end dette stykke papir!*

For hvad er det at *gå i skole*? Ja, selvfølgelig er det at lære en grufuld bunke nyttige ting, som kommer én til gode (forøvrigt også en hoben ting, man aldrig får brug for!) — og selvfølgelig er det af en vis betydning, at man erhverver sig en vis form for »almindelig dannelse« — men *vigtigst* af alt er det dog, at man går ud af skoleporten med *den lille levende og groende menneskesjæl* i behold, som levede og groede i én, da man for år tilbage gik *ind* gennem porten med far og mor ved hånden — at man ikke i årenes løb fik ødelagt det lyttende og årvågne *barnesind*, der møder hver ny dag med undren og glæde — at man aldrig føler sig »færdig« og »selvklog«, men altid er »på vej«. Kort sagt: at man er et levende, frittænkende menneske!

— Om et sådant mål er nået med *alle* jer unge, der sidder her foran talerstolen, ved ingen i dag. Der er skjulte dybder, som hverken I eller jeg kan lodde! Der er evige værdier, som ikke skal måles med øjeblikkets alen! — Men jeg vil have lov til at håbe, at *den hjertets renhed*, som var jeres adelsmærke, da I var små, vil holde stand gennem ungdommens kampe og stærke brydninger! — Har I forstået, hvad det vil sige *at vokse under glæde*, og har skoleårene lært jer, at et menneske yder sit *ypperste*, når det er *glad* — så kan I med god samvittighed — efter vel overstået eksamen — drage ud i den danske sommer og *leve!*

G. J.

Ungarns - hjælp

af Merete Bonlov.

Vignetter af Henrik Flagstad.

Solen skinnede, varmen var trykkende og luften i salen, hvor drengene havde erobret samtlige siddepladser ved at hive pigerne i håret eller puffe dem i siden, var — vel forståeligt — yderst dårlig.

Alsangstimen var begyndt.

Samtlige skolens medlemmer var til stede. En realist banede sig vej op til talerstolen og udtalte ønsket om, at hele skolen ville være med til at samle penge ind, således at der lørdag den 9. marts kunne sendes en rimelig sum til giro nr. 3.

Der syntes med det samme at være stemning for en sådan indsamling, og da Gunnar Jørgensen startede denne med at lægge 1 kr. på talerstolen, hvis Hanne ville synge en sang, fulgte der i løbet af 3 minutter flere penge i form af 10 ører, 5 ører og 1 ører, og således kom de første 5 kr. ind.

Næste dag var skolen omdannet til en avishob. Unger slæbte aviser frem og tilbage (og læste dem en enkelt gang i en time!) Lærerne snublede i aviser, og rengøringsdamerne var fortvivlede. I alle frikvartererne var klasserne fuldstændig tømte, og sjældent har gangvagterne haft det bedre, for alle ungerne raslede ved dørene i de nærliggende villaer.

Onsdag den 13. marts foranstaltede hr. Jäpelt en alsangstime til fordel for giro nr. 3, og denne time vil sent blive glemt. 15 kr. blev lovet, hvis lærerne ville synge en fællessang. Dette skete under stor jubel og begejstring, og bagefter gik hr. Bertelsen med yndefulde bevægelser 10 meter tværs over gulvet på hænder. Det gav 1 kr. pr. meter!

Sjældent har vore elever stået sammen om en sag, som da det gjaldt Ungarn. Alle var med fra første færd, og vi realister siger TAK til *alle*, som har bidraget til de 2.043,01 kr., som vi meget stolte sendte ind til giro nr. 3.

Sådan kan man også skrive en dansk stil:

Miniature — memoirer

af hr. P. HUND

Tegning af Elisabeth Bjørklund

Der skal efter min mening mod til at begynde en fristil. Nu i dag, da jeg skulle begynde denne stil, sad jeg længe og kviede mig, indtil min moder kaldte til the. Da jeg efter at have trukket det ud så længe som muligt, igen blev jaget op på mit værelse for at skrive, havde min hund benyttet sig af lejligheden og lå nu og snorkede højlydt på mit nye sengetæppe.

Da jeg halede den ud af sengen, så den bebrejdende på mig og sagde, inden den luskede ud af døren: »Æv, utak er verdens løn.« Jeg så forbavset efter den og satte mig for med mine fineste kragetæer at skrive en åndfuld overskrift — — da jeg på dennes plads fik øje på det nydeligste pudelpoteaftryk og under det hundrede af andre sirligt anbragte.

Dette potemønster viste sig ved nærmere eftersyn at være den flotteste pudelskrift. Tænk — min trofaste hund havde skrevet stilen for mig, medens jeg havde drukket the. Men da det jo ikke er alle, der læser pudelskrift flydende, renskrev jeg stilen, og her er den altså:

Mit navn er hr. P. Hund. P'et står for Plys — — men da De, hr. lærer, og jeg jo ikke er dus, og da jeg er mand for at holde på formerne, er mit navn altså for Dem hr. P. Hund.

Min første barndomstid henlevede jeg i en eksklusiv kennel i Glostrup. Som alle andre drenge drømte jeg en overgang om at stikke til søs; men en dag, da det havde regnet, fik min far mig grundigt kureret for slige tanker ved resolut at puffe mig ud i en fæl dyb vandpyt. Jeg blev ganske våd, og da lignende situationer kan opstå på søen, droppede jeg for altid tanken om det raske sømandsliv. Senere kom der perioder, hvor jeg drømte om at blive så forskellige ting som: brandmand, sporvognskonduktør, lokomotivfører og jetpilot. Altsammen ideer, jeg hurtigt voksede fra. Min virkelige livsopgave fandt jeg den dag, Peter med sin mor og søster kom på besøg i min kennel. Jeg så, hvordan familien og især Peter lod sig bedåre af en pjanket og iøvrigt ganske utålelig og dertil ækel glathåret spanielfrøken — og jeg blev klar over, at her var en dreng, der trængte til en fast ledende pote. Jeg

besluttede straks at påtage mig jobbet som leder og beskytter for drengen. Det tog sin tid, inden han blev klar over, at det var ham, jeg ville have. Se, på det tidspunkt havde han endnu ikke lært hundesproget, så det nyttede ikke at snakke til ham. Nå, efter at jeg i ca. en halv time stædigt havde forfulgt ham gennem hus og have, og hver gang han stod eller sad stille, fast, men bestemt havde anbragt mig over hans ene sko (min størrelse tillod mig ikke at dække begge sko) — ja, så forstod han endelig.

Så gjorde vi os klar til rejsen til Gentofte. Vi gik alle ud til bilen, og det havde egentlig været min mening selv at bestige bilen, men da jeg så, at det var en af de her H.G.F'er — De ved, med rebstige og pelargonier i vinduerne — og da jeg hverken kan klatre i rebstiger eller pelargonier, lod jeg mig løfte op af min dreng.

Træt og støvet ankom jeg til mit fremtidige hjem. Efter et kort måltid gik vi til ro. Huset havde intet ledigt gæsteværelse med kurv, så jeg besluttede at tilbringe natten under Peters skrivebord på en dertil indrettet pude, og jeg faldt straks i søvn. Hvad der derefter hændte, står mig ikke ganske klart. Peter påstår, at han blev vækket ved, at jeg udstødte nogle hulkende og meget ynkværdige lyde; omvendt mener jeg, at det var Peter, der vækkede mig med lignende lyde (den sidste forklaring må være den rigtige, da jeg som pudelmandfolk på over 4 måneder på det bestemteste nægter at have hulket). Nå, resultatet var det samme, at jeg pludselig befandt mig i Peters fodende og — vanens magt er kolossal — han har ikke siden kunnet sove uden mig.

Ak ja, sådan begyndte det. Nu har jeg været 3 år i huset, og jeg må sige, jeg har aldrig fortrudt, at jeg påtog mig hvervet som Peters vogter og vejleder. Man har jo selvfølgelig haft sine skuffelser, men hvem har ikke det? Alt i alt har drengen og jeg haft mange gode timer sammen. Men som Kipling siger: Det er en anden historie.

Med mange venlige hilsener til Peters lærer forbliver jeg

Deres Hr. P. Hund.

PS. Kunne De, hr. lærer, som jo til daglig beskæftiger Dem med børns opdragelse, ikke forsøge at vænne de »kære« poder af med at råbe uartigheder efter pæne hunde? Så sent som i går blev min dreng og jeg udsat for tilråbet: »Undskyld, hr.! men Deres hund er væltet.« Eller hvad mener De om bemærkninger som f. eks.: »Hvor er rotterne dog blevet store i år«.

Gyseligt, ikke sandt?

Med mange venlige hilsener

Deres P. Hund.

NB.: Stilen er skrevet af Peter Lanng i tredje mellem.

Sangen forener —

Vi står 17. maj foran kongeslottet for enden af Karl Johansgaden i Oslo. Så langt øjet rækker ned ad denne Norges hovedgade, ser man flag, båret i et optog, der er sammensat af børn fra alle Stor-Oslos skoler (ca. 50), et barnetog, der på denne dag drager forbi kongeslottet. Dette tog er alene imponerende, men for en musiker virker det desuden ret forbløffende, at hver af skolerne møder med eget kor og orkester. — Billedet skifter til den lille svenske by Nacka i nærheden af Stockholm, hvor kommunens sangkonsulent gennem et målbevidst, dygtigt og særdeles inspirerende arbejde med skolemusikken har bragt ypperlige resultater frem i retning af korsang, orkesterspil, recitation, musikalske tableauer etc., en udvikling, der i høj grad vil få betydning for kommunens musikkulturelle stade. — Går vi til England, danner der sig også et billede af undervisningen i musik (ikke bare sang) i skolerne, der lader dette land indtage en meget høj stilling på dette område. — Også Amerikas »high-schools« elever dyrker musikken på en basis, der stærkt nærmer sig undervisningen på vore konservatorier, og endelig har Tyskland i erkendelsen af den arv, dette land har at løfte, med en for dette land typisk grundighed sat et helt kompleks af love op til fremme af forståelsen for musikkens betydning som kulturodragende faktor.

Også herhjemme bliver der gjort et stort arbejde. Men vi har ikke endnu i den grad myndighedernes bevågenhed eller lærerorganisationernes forståelse af musikkens betydning i skolens undervisning. Her spiller så mange forhold ind, at stedet her ikke tillader en udførlig behandling af emnet. Overgangen fra den gamle landsbyskoleform og den tidligere byskole til de nuværende centralskoler og store kommunepaladser, uddannelsen på seminarierne med hensyn til specialisering, alt dette spiller en rolle. Sangundervisningen på de danske skoler er lagt i hænderne på lærere, af hvis initiativ, interesse, dygtighed og mu-

sikglæde samt forståelse for opgavens alvor resultaternes kvalitet er afhængige. Når dertil kommer disciplinære vanskeligheder, oftest affødt af børnenes til tider ret svage evne til at koncentrere sig, samt deres mere eller mindre udtalte velopdragenhed, bliver det et broget billede og for de enkelte skolars vedkommende ret uensartede resultater, der opnås.

For den ansvarsbevidste sanglærer er faget på een gang lidet misundelsesværdigt og meget glæderigt. Vanskeligt, fordi forståelsen af dette fags betydning er så ringe hos den overvejende procentdel af det danske folk (deraf det gennemgående lave niveau, på hvilket vort folk musikalsk befinder sig), glædeligt, fordi der med mellemrum viser sig mulighed for foruden at delagtiggøre børnene i vort fædrelands rige skat af salmer og sange (og her spiller det milieu, hvorfra de forskellige skoler har deres elever, en stor rolle) også at sætte dem i et mere konkret forhold til musikken i almindelighed og sangen i særdeleshed. Bjørnsons ord:

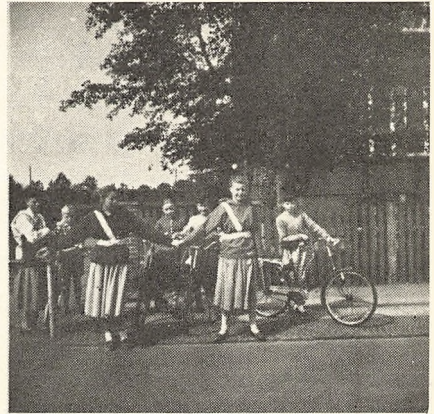
Sangen forener, idet den fortøner
mislyd og tvivl på sin strålende gang,
sangen forener, idet den forsoner
kamplystne kræfter i samstemmig trang —
trangen til skønhed, til dåd, til det rene. —

har i høj grad bud til vor forjagede, gennemindustrialiserede og materielle tid.

Arne Bertelsen.

Af skolens dagbog

Skolepatruljen i virksomhed

16. AUGUST: Det nye skoleår begynde for mellemskole- og realklasserne. Skuespillerinden *Mette v. Kohl* læste H. C. Andersen.

17. AUGUST: Forberedelsesklasserne blev budt velkommen. Skuespillerinden *Grethe Paaske* læste op.

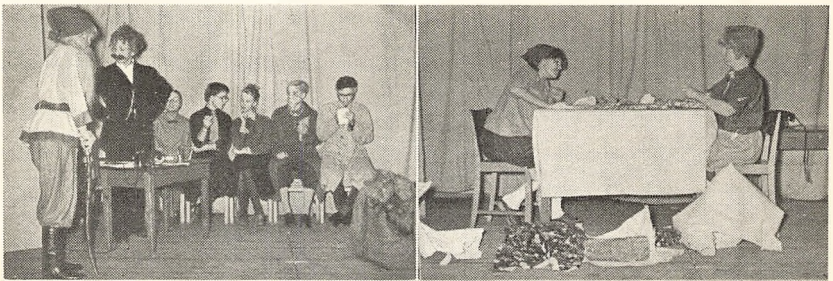
18. AUGUST: Skolens 20-års fødselsdag fejredes med fremvisningen af en pragtfuld rejsefilm samt et par underholdende og muntre småfilm.

13.-14. SEPTEMBER: De to årlige *skovture* i turistbiler — henholdsvis for mellemskole- og realklasserne og de fem forberedelsesklasser — gik til Jægerspris, hvor vi besøgte jættestuen og slottet, spiste is i lange baner og sloges i skoven, med Jäpelt og Fabricius som anførere (sidstnævnte hentede sig et blått øje i kampens hede!)

13. OKTOBER: Alsangstime med efterårssange...

18. OKTOBER: Her føler skolemesteren trang til endnu en gang at bringe en *hjertelig tak* til alle dem, der var med til at gøre 60-års dagen til en glad og festlig oplevelse. — Tak! —

JULEMÅNEDEN: Atter en gang oplevede vi den hyggelige og hjemlige stemning, der hører julemåneden til. Den indfandt sig, så såre vor yngste elev havde tændt det første lille lys under morgensangen og voksede dag for dag, indtil den kulminerede ved det årligt tilbagevendende JULEMARKED, hvor skolen stod på hovedet, mens så at sige alle elever

I „Pipperup Privatskole“ og i nissehulen.

var i sving. Overskuddet sendtes i år til Ungarnshjælpen. — En af de sidste dage før juleafslutningen opførte realisterne, hjulpet af mindreårige kammerater, et uddrag af de senere års julekomedier og høstede fortjent bifald — ikke mindst for deres udførelse af »Pipperup Privatskole« og det lille afsluttende »Hyrdespil«.

2. MARTS: I anledning af den kommende fastelavn slog skolens yngste klasser »katten af tønden« i gymnastiksalen, tiljuble af de større kammerater. Sjældent har man set mange til opbud af musketerer, cow-boys, prinsesser og Storm-P.-figurer!! Traditionen tro serveredes sodavand og fastelavnsboller i »Ribers Kælder« efter forestillingen!

9. MARTS: I en festligt udsmykket sal holdt de store karneval. Tilslutningen var større end nogensinde og stemningen høj. En aften til blankt ug!

13. MARTS: Ungarns-alsangstime. Se nærmere side 5!

Småglimt fra julemarkedet

16. APRIL: En smuk og stemningsfuld påskeafslutning, ledet af pastor Riis og under medvirken af elever fra mellemskolen og realklassen.

4. MAJ: Alsangstime med danske forårssange...

16. MAJ: Realisternes sidste skoledag er altid munter og festlig. Karamellerne hvirvlede i tusindvis ned fra de to altaner og opfangedes under hyl og latter og slagsmål af det hungrende folk, der i tætte klynger strakte armene af led for at redde mest muligt. I den følgende håndboldkamp mellem lærere og elever sejrede eleverne med 4 mål mod 1. (Store P. var sygemeldt!!)

EKSAMENSTIDEN: Og så fulgte de solfyldte forårsdage med morgensange under kastanjetræet og læsetimer på sportspladsen. I bygningen og på legepladsen svirrede det med eksamenskarakterer blandt de unge kandidater, der blege og benovede (nogle dog ret solbrændte!) mødte

frem til prøven ved »det grønne (hos os forøvrigt blå) bord«. De yngre årgange havde det ulige nemmere. For dem var der intet, der hed søvnløse nætter og nervepirrende dage. Mens guldregnene og syrenerne blomstrede rundt om i villahaverne, endte de skoleåret i dagligdagens rolige og sunde arbejdstempo — ja, I og II mellem fik endog tid til mod slutningen at foretage et par ture til Hillerød, Kronborg og andre minderige steder, hvor de så og lærte og udvidede deres horisont. — Og så var det enogtyvende skoleår slut. Sommerferien stod for døren.

FORSKELLIGT. Mange af skolens elever har med forældrenes tilladelse medvirket ved mærkesalg på forskellige »dage«. — 3. og 4. klasse har ved politiets velvilje modtaget en god og grundig (og fornøjelig!) *færdselsundervisning*. — Hovedparten af skolens elever har overværet *Skolescenens* og *Skolebioens* forestillinger. — Også *Skoleradioen* har af og til været aflyttet. — Som de foregående år har så godt som alle klasser i årets løb afholdt muntre og hyggelige *klasseaftener*.

WILLI NAUMANN'S MINDEGAVE. Hvert år uddeles en bogpræmie til en elev, som året igennem har ydet en særlig fortjenstfuld indsats for skolelivet. I 1956 blev det *Sven Høg Henriksen* fra realklassen.

Om bothaniske Excursioner

Formaalet med Undervisningen i Naturhistorie er — gennem iagttagelse af den levende Verdens utallige Former at komme til Erkendelse af det formaalstjenlige Sammenspil mellem Individets Udseende og Egenskaber paa den ene Side og den omgivende Verdens Tilbud og Krav paa den anden Side.

Studiet af Formen i sig selv uden Sammenhæng med dens Baggrund — er uden nogen naturhistorisk Mening.

Derfor er Excursioner en meget vigtig Del af Undervisningen, da de giver Mulighed for at iagttage Ting og Forhold, som ikke lader sig drage ind i Skolestuen.

Det siger sig selv, at mange Menneskers samtidige Arbejde med de samme Ting maa foregaa efter en gennemprøvet Plan og under en vis Ledelse, dersom et godt Resultat skal naaes.

Her ved Skolen har vi anvendt Excursionerne i mange Aar og valgt »Jagtomraader« i Nærheden, f. Eks. Aamosen ved Kgs. Lyngby, Bøllemosen ved Skodsborg, Trørød Hegn og Folehave Skov ved Rungsted.

Vore Erfaringer har lært os, at disse smaa Studie-Udflugter ikke blot er nødvendige — men uundværlige for en ordentlig Undervisning.

Steiner, Overl.

Sporten ved skolen!

Det har været et stille år. Vi har naturligvis spillet håndbold mod Gentofte og klaret det pænt. Grundet på det kolde forår og den tidlige eksamen har det knebet lidt med at få forbindelser i håndbold med de andre skoler, men eleverne er vakse til at søge selv, så det går. Med Tranegårdsskolen har vi, det gjaldt i begyndelsen realisterne, haft en del samarbejde. Men så blev knallerten opfundet.

Fra realisternes sidste skoledag

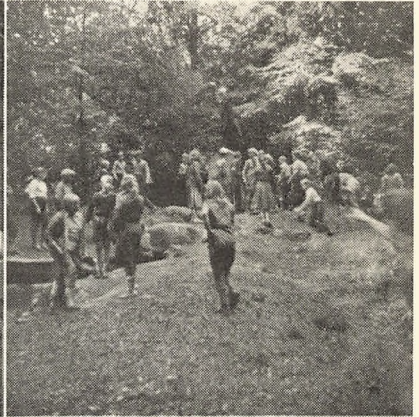
Ingen spørger om idrætsmærker, men jeg har tænkt at gennemføre prøver til dem fra næste skoleår, for hele mellemskolen.

Vi har iøvrigt fejret et stille jubilæum på skolen. G. 25.

G. 25 betyder gymnastiklærerinde nr. 25, fru Danielsen. Jeg beder undskyldte, hvis dette ikke er navnet på den nuværende, men jeg har været fraværende tre dage. G. 24 var iøvrigt en gammel elev. G. 23 og G. 22 blander vi altid lidt sammen, de var der kun een dag hver. De var næsten alle glade for at være her, men de fik noget bedre. Hr. Riber synes, vore drenge spiller godt, når solen skinner.

Mens vi er ved jubilæer, må det også frem, at en eller anden måske nok har mistet et par gymnastiksko eller lignende, men *ingen* har de sidste 10 år savnet et håndklæde. Så der må siges at være god orden.

P.

Fra skoleskovturene til Jægerspris

Mellemskole- og realeksamen

Følgende elever bestod i 1956 henholdsvis mellemskole- og realeksamen:

Hanne Amnitzbøl, Anne Bech-Bruun, Elisabeth Bjørklund, Merete Bonlov, Carl-Ulrich Breuning, Anita Christgau, Jørgen Clausen, Hans Henrik Damgaard, Kirsten Forum, Eva Jespersen, Claus Ole Juhl, Birgitte Kent, Jette Kjær, Troels Munch Petersen, Kaj Smith, Lis Stolberg, Erik Sünksen, Klaus Sølling, Bjarne Ankerstjerne, Susanne Wiese. — Jan Ejvin Andersen, Hans Borum, Ulla Baadsgaard Bruun, Ingelise Hjort Christiansen, Tita Fønnesbeck, Birgitte Friis, Peter Gjede-Larsen, Theo Grabæk, Ole Bjørn Jensen, Søren Justesen, Peter Müllertz, Claus Ingom, Jens Qvist, Annelise Stærmosé, Niels Purup, Karen Jette Turning.

Torben Als, Povl Christophersen, Jørgen Scot Hansen, Reidar Hansen, Bent Jardrup, Jytte Stig Jensen, Anne Maarbjerg, Hanne Palsbo, Marie Mikkelsen Sørensen, Grethe Thygesen, Britta Walther, Hanne Westergaard, — Niels Alstrup, Anne Berggreen, Tor Bloch, Per Christensen, Jeanne Francis, Ellen Grove, Marianne Hoffmann-Petersen, Dorte Kjær, Mogens Kortegaard, Randi Krüger, Niels Kryger, Finn Ole Olsen, Kate Olsen, Helen Petersen, Kitten Rosenstand, Steffen Schjødt, Elisabeth Sporon, Grete Svendsen, Lene Willadsen.

Meddelelser

SKOLENS LEDER træffes daglig kl. 14-15, men der kan altid telefonisk aftales andre tider.

FORÆLDRESAMTALER. Forældrene er hjertelig velkomne på skolen. En samtale om barnet — dets evner, arbejdsmåde og fremtid — vil altid være af værdi både for hjemmet og for skolen.

SKOLENS LÆGE: *Mogens Krasinikoff*.

SKOLEHUER kan købes i Magasin du Nord (pris kr. 10,50).

SKOLEEMBLEMER (kr. 0,90) kan købes hos hr. *Riber* — SKOLEMÆRKER til gymnastikdragter (kr. 2,05) købes hos gymnastiklæreren.

— **NB. Bøger og tøj bedes mærket med navn!!** —

SKOLENS TELEFONER: Helrup 4395 (lederen). Helrup 35042 (eleverne).

— Det nye skoleår begynder torsdag den 15. august —